

Geachte,

Velen gaan ervan uit dat het Arco-dossier tot het verleden behoort. Niets is minder waar.

Tot op vandaag – 15 jaar na de feiten – is er nog altijd geen schadevergoeding voor de 800.000 Belgische spaarders die bij het faillissement van Dexia hun geld verloren. Via juridische procedures strijden 30.000 Arco-coöperanten nog steeds voor eerlijke compensatieregeling. Die claims zijn er niet zomaar gekomen: ze zijn het rechtstreekse gevolg van in het verleden gemaakte fouten door Arco Groep, Belfius Bank en de Belgische Staat. Daar kan binnenkort nog een belangrijke bijkomende aansprakelijkheid bijkomen indien de Belgische Staat beslist een participatie in Belfius te verkopen zonder de Arco-coöperanten te compenseren.

De Staat beloofde – zwart op wit – om de 800.000 gedupeerde spaarders te vergoeden als Belfius (deels) verkocht wordt.

De achtergrond is bekend. Arco Groep, de coöperatieve holdingvennootschap met ongeveer 800.000 particuliere aandeelhouders, werd meegesleurd in de Dexia-crisis van 2011. De coöperanten verloren hun spaargeld, terwijl een belegging in Arco hen jarenlang was aangeprezen als “absoluut veilig” en “risicoloos” via de loketten van hun vertrouwde bankagent. Het Arco-dossier is geen klassiek beleggersgeschil. Het gaat over financiële misleiding van kleine spaarders op massale schaal.

Het “absoluut veilige” en “risicoloze” profiel waarmee de Arco-aandelenrekening jarenlang werd aangeprezen, stond in schril contrast met de werkelijkheid. Jarenlang werden risico's genomen met de spaargelden van de coöperanten die volstrekt niet overeenstemden met dat profiel.

Toen Dexia Bank in 2008, in volle financiële crisis, voor de eerste maal gered moest worden, werden de spaargelden van de Arco-coöperanten roekeloos ingezet om Dexia te herkapitaliseren. De Staat wist dat de Arco-coöperanten zich massaal zouden terugtrekken zodra zij de werkelijke risico's zouden kennen en dat dit de hele kapitaaloperatie in gevaar kon brengen. Om Arco toch te laten intekenen, beloofde de Staat een garantie toe te kennen ter dekking van de spaargelden. Een garantie waarvan men, zo bleek achteraf, op dat moment al wist dat ze ongeldig zou zijn.

Het resultaat liet niet lang op zich wachten. De Europese Commissie verklaarde de staatsgarantie in 2014 strijdig met het Europees recht. De Raad van State bevestigde de nietigheid in 2018. De coöperanten bleven achter zonder garantie, zonder spaargeld, en zonder compensatie.

Om hierop een antwoord te bieden, maakte de Belgische Staat, in de vorm van de regering-Michel I, een concrete en gedocumenteerde belofte. In het zomerakkoord van 2017 en de kernbeslissing van 2 februari 2018 werd beslist:

- een compensatiefonds van €600 miljoen op te richten voor de 800.000 Arco-coöperanten,
- dit fonds te financieren uit de opbrengst van een (gedeeltelijke) beursgang of verkoop van Belfius,
- de Federale Participatie- en Investeringsmaatschappij te mandateren om de vergoedingsregeling concreet uit te werken.

Die belofte werd publiek gemaakt via een officieel persbericht van de Vice-Eerste Minister, Minister van Werk, Economie en Consumenten Kris Peeters op briefhoofd van de Belgische Staat, na de vergadering van de kern. Ze werd gecommuniceerd aan de Europese Commissie via een 'legal memorandum'. Stuk voor stuk acties die niet "zomaar" werden genomen maar een echt engagement inhielden.

De beursgang van Belfius ging in 2018 niet door. Daarmee bleef ook het compensatiefonds achterwege. Maar de verbintenis van de Staat verviel niet...

Vandaag staat de verkoop van Belfius opnieuw op de agenda.

Eind 2025 besliste de huidige regering-De Wever I om 20% van de aandelen van Belfius te verkopen. De verkoopvoorbereiding is volop aan de gang.

Deminor en VZW ArcoClaim, die samen 30.000 Arco-spaarders vertegenwoordigen, hebben getracht hierover in contact te treden met het kabinet van de Eerste Minister. De Eerste Minister zat in 2018 samen met de Minister van Financiën in de meerderheid die deze belofte heeft gemaakt. Alle pogingen om een gesprek op te zetten zijn tot op vandaag mislukt. Het dossier wordt doodgezwegen.

Bij gebrek aan enig gehoor werd op 13 april 2026 een formele ingebrekestelling verstuurd per aangetekende brief aan de Eerste Minister en de Minister van Financiën. De Belgische Staat wordt daarin formeel gevraagd de nodige stappen te nemen om haar verbintenis na te komen vóór of gelijktijdig met de (gedeeltelijke) verkoop van Belfius. Opnieuw kregen wij geen enkele reactie.

Een regeling is haalbaar. Het enige wat ontbreekt, is politieke wil.

De oplossing voor dit dossier ligt nochtans binnen handbereik.

De juridische hindernissen zijn weggevallen: het Gerecht van de Europese Unie oordeelde al op 7 december 2018 dat de Europese Commissie de Belgische Staat niet kan verhinderen om de Arco-coöperanten te vergoeden.

De middelen zijn beschikbaar: in de Arco-groep zelf zit nog circa €235 miljoen aan liquide activa, Belfius is financieel kerngezond – het betaalde in 2024 een dividend van €945 miljoen aan de Belgische Staat –, en eventuele bijkomende middelen kunnen komen uit de verkoopopbrengst van de participatie.

De Belgische Staat heeft al € 3,8 miljard dividenden uit Belfius Bank ontvangen en heeft nu ook zicht op de realisatie van een belangrijke meerwaarde op de aandelen van de bank. Belfius Bank zelf heeft quasi al haar vorderingen op Arco Groep kunnen terugvorderen. Alleen de Arco-coöperanten blijven met lege handen achter. Hun verlies bedraagt 100% van hun inleg voor een totale schade van €1,4 miljard, exclusief interest.

Nu tot een minnelijke regeling komen is bovendien verstandig voor alle betrokken partijen. Nieuwe investeerders zullen verkiezen dat de Arco-onzekerheid is weggewerkt vóór zij instappen.

Dit is een financieel, juridisch en reputationeel risico dat de waardering van Belfius drukt en de deal kan compliceren.

Het enige wat ontbreekt om dit dossier definitief op te lossen, is politieke wil. Bijna 15 jaar na de start van de vereffening van Arco wachten 800.000 Belgische burgers nog steeds op gerechtigheid. De huidige verkoopplannen voor Belfius bieden een unieke kans – en een historische verplichting – om de bladzijde eindelijk om te slaan.

Wat als er geen compensatieregeling komt?

Deminor en ArcoClaim zullen de belangen van de 30.000 coöperanten die juridische stappen hebben ondernomen blijven verdedigen. Als de verkoop van de overheidsparticipatie in Belfius doorgaat zonder dat de belofte van 2018 wordt nagekomen, zullen wij niet nalaten de nodige juridische stappen te zetten om de rechten van de coöperanten te vrijwaren. Dat is onze verantwoordelijkheid tegenover de mensen die wij vertegenwoordigen.

Maar de gevolgen reiken verder dan een juridisch dossier. Een verkoop zonder compensatieregeling zou het vertrouwen van 800.000 burgers in de werking van onze democratische rechtsstaat ernstig beschadigen. Mensen die misleid werden door hun bank, die hun spaargeld verloren door overheidsoptreden dat achteraf onwettig bleek, en die jarenlang op een oplossing hebben gewacht op basis van expliciete beloftes verdienen een eerlijke tegemoetkoming.

Er rust een reële politieke verantwoordelijkheid op de partijen die in 2018 mee die belofte hebben gemaakt en vandaag nog steeds aan de macht zijn. Niet als juridische aansprakelijkheid, maar als moreel engagement tegenover de burgers die hen hun vertrouwen hebben geschonken.

Waarom wenden wij ons tot u?

Wij nemen contact op omdat u dit dossier kent, belang hebt bij een correcte afloop en uw stem kunt laten klinken daar waar het telt. Er werden formele beloftes uitgesproken die wij niet zullen laten rusten. Wij vertrouwen op uw steun om een minnelijke en rechtvaardige oplossing dichterbij te brengen.

Wij zijn beschikbaar voor een toelichting of een vertrouwelijk gesprek.

Met vriendelijke groet,

Erik Bomans

DocuSigned by:
Erik Bomans
D29A54484A68427...
CEO, Deminor

Ab Flipse

Ondertekend door:
Ab Flipse
D828E9610842471...
VZW ArcoClaim